

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/88/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124203819
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3124203819.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, a C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matka B. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. D. F. G., H. XXXX/XX, a otec B. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, zastúpený AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Hurbanova 1, IČO: 52 619 818, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 77P/46/2024 - 115 zo dňa 19.04.2024, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č. k. 77P/46/2024 - 115 zo dňa 19.04.2024 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého (ďalej len „mal.“) A. a mal. C. do svojej starostlivosti a určenia povinnosti matke platiť na nich výživné vo výške 120 eur, resp. 100 eur mesačne; zároveň žiadal upraviť stretávanie matky s deťmi v priestoroch Centra pre deti rodiny D., B. F. D. F. G. (ďalej len „CDR NMV“). Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 2 ods. 1, § 360 ods. 1 a § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 325 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, z vyjadrenia matky a kolízneho opatrovníka k nemu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že za situácie, kedy sú obe deti výrazne negatívne nastavené voči otcovi, by vyhoviecie jeho návrhu bolo v rozpore s ich záujmami. Poukázal na to, že z dokladov ním nevyplývajú nevhodné výchovné postupy matky ani jej agresívne správanie k deťom či iné týranie. Mal za to, že otec nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by matka bola pre deti hrozbou, resp. že by on bol lepšou výchovnou alternatívou ako matka, pričom skutočnosti, na ktoré poukazuje, sú staršieho dáta a už boli zhodnotené v rámci iných konaní. Zdôraznil, že obaja rodičia, i deti boli v konaní o rozvod manželstva rodičov hodnotení a vyšetrovaní psychológmi, ktorých závery neboli žiadnym spôsobom v súčasnosti prekonané. Pokiaľ išlo o modrinu u mal. A., podľa súdu prvej inštancie zo správy učiteľky nevyplývalo, že by mu zranenie spôsobila matka, naopak maloletý uviedol, že sa zrazili s bratom. Pridržiaval sa tiež záverov vyplývajúcich z konaní sp. zn. NM-11P/20/2020 a NM-5P/21/2020.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie majúc za to, že je v rozpore s najlepším záujmom detí s ohľadom na nedostatky vo výchove na strane matky. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj nahrávkami preukazujúcimi jeho tvrdenia ako aj nevhodné správanie matky, ktoré podľa jeho názoru zmenu zverenia

maloletých odôvodňujú. Za ďalší dôvod považoval skutočnosť, že mu matka odopiera plnohodnotné stretávanie s maloletými, v súdom určenom rozsahu, preto je zmena zverenia je odôvodnená aj § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Tvrdil, že on je ochotný zabezpečiť deťom aj stretávanie s matkou. Poukázal na to, že rozhodnutie vo veci sp. zn. NM-5P/21/2020 zo dňa 11.04.2024, ktorým sa rozhodlo o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti matky na čas do rozvodu manželstva, je neprávoplatné a irelevantné, keďže manželstvo už bolo právoplatne rozvedené. Podľa neho k zvereniu detí matke došlo na základe jej falošných obvinení a deti u nej trpia. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie, že deti s ním majú iba zlé spomienky a skúsenosti. Poukázal na to, že aj trestné konanie voči nemu vedené bolo postúpené Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom. Mal za to, že deti sú utiahnuté, nemajú dobré sociálne väzby a kontakty, čo podľa neho vyplynulo aj z rozhovoru detí s kolíznym opatrovníkom. Tvrdil, že matka maloletých proti nemu manipuluje, a tým pre ne vytvára zlé výchovné prostredie; deti sa na jeho adresu nevhodne vyjadrujú, v čom ich matka podporuje, a teda výchovu nezvláda. V prípade zverenia detí do jeho starostlivosti by sa snažil, aby sa deti nesprávali nevhodne, a to ani voči matke. Podľa jeho názoru majú synovia z matky obrovský strach, najmä ak by preukázali akúkoľvek priazeň voči nemu. Poukázal aj na to, že A. má modrinu pod okom. Skutočnosť, že matka od 18.04.2020 zle zaobchádza s deťmi, pravdepodobne ich bije a fackuje, sa dozvedel od susedov bytového domu a títo mali o tom aj nahrávky; aj keď ide o nahrávky staršieho dáta, podľa neho to neznamená, že aktuálne sa tak matka k deťom nechová. Matka svojím konaním v deťoch vyvoláva strach, úzkosť a ohrozuje ich fyzické a psychické zdravie.

Poukázal na to, že znalkyňa PhDr. J. konštatovala u obidvoch rodičov osobnostné predpoklady pre zabezpečenie výchovy detí, ako aj skutočnosť, že má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu detí v prenajatom byte v F. D. F. G.. Nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie prihliadol na závery znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní, keďže skutok nespáchal, pričom posudok vznikol po dlhom odlúčení otca od detí a vychádzal len z matkou predložených a ňou upravených nahrávok. Ďalej namietal, že posttraumatickú stresovú poruchu, konštatovanú psychologičkou B. K. L. dňa 03.11.2020, mohla spôsobiť iba matka, ktorá v danom čase mala už dlhý čas deti v starostlivosti bez akéhokoľvek kontaktu s otcom. Tvrdil, že súd prvej inštancie pri vydaní napadnutého uznesenia opieral svoje závery o staré posudky, a neriadil sa napr. posudkom B. D. M., PhD. zo dňa 18.10.2023.

Otec ďalej podotkol, že aktuálne od 15.08.2022 stretávanie, aj keď nie plnohodnotne, prebieha. Taktiež poukázal na to, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že voči matke bolo uznesením sp. zn. ČVS: ORP-479/Vys-NM-2024 začaté trestné stíhanie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

4. Matka sa k odvolaniu vyjadrila tak, že otec na ňu podal nespočetné množstvo oznámení v rôznych súvislostiach vrátane starostlivosti o deti, pričom ju neustále osočuje a dehonestuje, preto považuje za zbytočné na klamstvá reagovať. Spochybnila výpoveď manželov E., ktorí boli vypočutí ako svedkovia vo veci sp. zn. 11P/20/2020 na pojednávaní dňa 20.06.2023, keďže títo uviedli, že informácie majú len od otca. Mala za to, že otec potrebuje dlhodobú terapiu u psychiatra, nakoľko abnormálnym spôsobom zahlcuje súdy a iné úrady, čím podľa nej ničí svoje okolie, ale deti a ich lásku si nezíska. K vyjadreniu pripojila jej odvolanie voči uzneseniu sp. zn. 77P/71/2023 zo dňa 26.04.2024 o zmene neodkladného opatrenia a správy o priebehu doterajších stretnutí otca s deťmi.

5. Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správne.

7. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že na súde prvej inštancie sa pod sp. zn. NM-5P/21/2020 vedie konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom, v ktorom bolo dňa 11.04.2024 (zatiaľ neprávoplatne) rozhodnuté o zverení detí do osobnej starostlivosti matky, o určení výživného otca a zároveň bol upravený styk otca s deťmi v prítomnosti matky. Manželstvo rodičov detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/20/2020 - 498 zo dňa 13.01.2022, ktorý čo do rozvodu nadobudol právoplatnosť dňa 23.02.2022. O úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvode manželstva bolo (rovnako zatiaľ neprávoplatne) rozhodnuté rozsudkom č. k. 11P/20/2020-1566 zo dňa 07.12.2023 tak, že mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné; súčasne

bol upravený styk otca s maloletými a obom rodičom bola uložená povinnosť zúčastniť sa mediácie za účelom zlepšenia ich komunikácie.

8. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z dosiaľ vykonaného dokazovania a podkladov, ktoré mal k dispozícii aj z vyššie uvedených súdnych konaní, pričom dospel k správne mu záveru, keď návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom neodkladným opatrením zamietol.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov. Dodáva, že ani podľa jeho názoru neexistuje naliehavá potreba úpravy pomerov k maloletým zásahom súdu, a teda neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie nového neodkladného opatrenia. Inštitút neodkladného opatrenia je mimoriadnym procesným prostriedkom, ku ktorému súd pristupuje len vo výnimočných prípadoch, keď ide o ohrozenie záujmov mal. detí; v prípade zmeny už nariadeného neodkladného opatrenia je taktiež nutné, aby medzičasom došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje.

10. V prejednávanej veci sú mal. deti v osobnej starostlivosti matky na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/18/2020-102 zo dňa 14.05.2020. Súčasne odvolací súd zistil, že recentnými rozsudkami vo veci samej (zo dňa 07.12.2023 a 11.04.2024) boli mal. deti tak do rozvodu manželstva ako aj po jeho rozvode, zverené do osobnej starostlivosti matky, a to po vykonaní rozsiahleho dokazovania, čo odvolací súd zdôrazňuje. Vzhľadom k uvedenému, pokiaľ nedošlo k náhlejšej a podstatnej zmene pomerov po vydaní týchto rozhodnutí, nie je podľa názoru odvolacieho súdu daná naliehavosť opätovne rozhodovať o pomeroch maloletých.

11. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, podľa ktorých otec k návrhu predložil len dôkazy staršieho dáta, ktoré už boli vyhodnotené v iných prebiehajúcich konaniach, a teda žiadnu „novú“ a zásadnú okolnosť spôsobujúcu zmenu pomerov v prejednávanej veci neosvedčil. Naopak otec opakovane v odvolacích námietkach poukazuje na skutočnosti spred niekoľkých rokov, prípadne pretrvávajúce celý čas konania (napr. ním tvrdená dlhodobá manipulácia detí zo strany matky), ktoré okolnosti nemôžu byť dôvodom pre neodkladný zásah súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu otcom tvrdené okolnosti/námietky majú/môžu byť predmetom prieskumu v rámci odvolacieho konania vedeného na základe odvolania proti vyhláseným meritórnym rozsudkom (vo veci úpravy výkonu rodičovských práv do rozvodu manželstva, resp. na čas po jeho rozvode).

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).